

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

ΘΕΜΑ: «Αναγκαία από την Πολιτεία η κατοχύρωση της συνδικαλιστικής δράσης των εργαζομένων και των δικαιωμάτων τους».

Με την ερώτηση με αριθμό πρωτ. 1484/5-11-2020, τέθηκαν εμφατικά υπόψη του αρμόδιου υπουργού σοβαρά θέματα παραβιάσεων της εργατικής νομοθεσίας τόσο σε ό,τι αφορά την προστασία των συνδικαλιστικών στελεχών, με ειδική αναφορά στην περίπτωση διαπιστωμένης παράβασης σε βάρος προστατευόμενου συνδικαλιστικού στελέχους, της κας Βασιλικής Χριστοπούλου, που εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα, υπό καθεστώς εικονικής εργολαβίας, που στην πραγματικότητα συνιστά άτυπο, πολυετή (άνω της 12ετίας) «δανεισμό» εργαζόμενου, όσο και κύρια το μείζον ζήτημα των εργαζόμενων σε εργολήπτη παροχής υπηρεσιών, που συνιστούν τραπεζικές εργασίες, δίχως όμως να υπάγονται στα ελάχιστα όρια που προβλέπουν οι κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΣΣΕ), που εφαρμόζονται για τους άλλους συναδέλφους τους, που εργάζονται στα διπλανά γραφεία και παρέχουν την ίδια ακριβώς εργασία, ούτε φυσικά μπορούν να έχουν οιαδήποτε επαγγελματική εξέλιξη οι «αόρατοι» αυτοί τραπεζοϋπάλληλοι, πολλοί από τους οποίους έχουν ανώτερες σπουδές, μεταπτυχιακούς τίτλους κλπ. Και δεν έχουν -μέχρι στιγμής- παρασυρθεί από το κύμα του «brain drain».

Στη με αριθμό πρωτ. 2177/23-11-2020 απάντηση του Υπουργού Εργασίας αν και γίνεται επίκληση των διατάξεων της συνδικαλιστικής νομοθεσίας, σύμφωνα με την οποία για οποιαδήποτε μετακίνηση προστατευόμενου συνδικαλιστικού στελέχους απαιτείται σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, ή έστω έγκριση της επιτροπής του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982, εφόσον με τη μετακίνηση αυτή αλλάζουν τα εργασιακά καθήκοντα, ο τόπος και εν γένει το εργασιακό περιβάλλον, του προστατευόμενου συνδικαλιστικού στελέχους, το οποίο θεωρεί τη μεταβολή αυτή δυσμενή εργασιακά ή συνδικαλιστικά, δεν περιλαμβάνεται καμία απολύτως δέσμευση για την διασφάλιση της εφαρμογής της κείμενης νομοθεσίας στην συγκεκριμένη περίπτωση, ως όφειλε εκ της αρμοδιότητάς του.

Αποτελεί καθήκον τόσο της επιλαμβανόμενης υπηρεσίας εν προκειμένω του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) όσο και της προϊσταμένης της αρχής, ήτοι του ερωτώμενου Υπουργού που έλαβε γνώση της παράβασης να κινήσουν τη νόμιμη διαδικασία και μάλιστα αυτεπάγγελα, τόσο έναντι του

άμεσου εργοδότη/εργολήπτη, όσο και έναντι του πραγματικού εργοδότη (της αναθέτουσας ΕΤΕ), πόσο μάλλον όταν η ίδια η προσφεύγουσα ζήτησε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου να κινηθεί τόσο η ποινική διαδικασία, όσο και αυτή της επιβολής προστίμου. Αντιθέτως, ο Υπουργός στην απάντησή του, ενώ επικαλείται τις διατάξεις που στη συγκεκριμένη περίπτωση παραβιάστηκαν (ήτοι την μετάθεση χωρίς προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής οργάνωσης ή προσφυγή στην Ε.Π.Σ.Σ) στην κατακλείδα της απάντησής του προβαίνει νομικά αβάσιμη και σε κάθε περίπτωση παρελκυστική υπόδειξη να προσφύγει η μετατιθέμενη εργαζόμενη στην επιτροπή του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982, επικαλούμενη τη ρύθμιση του άρθρου 14 παρ. 9 του Ν. 1264/82 μολοντί εκεί προβλέπεται ρητά κατά λέξη ότι: «Ο εργοδότης έχει δικαίωμα να προσφύγει στην επιτροπή του άρθρου 15 που αποφασίζει για την αναγκαιότητα της μετάθεσης.» με επίκληση μιας απόφασης της Ε.Π.Σ.Σ του 1995, η οποία σαφώς δεν συνιστά δικαστική απόφαση ώστε να γίνεται επίκλησή της έστω και υπό το πρίσμα της νομολογίας (όπως εξάλλου έχει κρίνει ο Άρειος Πάγος).

Συνεπώς, ο νόμος είναι σαφής και προβλέπει για τον υπό μετάθεση εργαζόμενο ότι ο εργοδότης έχει υποχρέωση-και όχι δικαίωμα-να ζητήσει τη γνώμη της συνδικαλιστικής οργάνωσης και –σε περίπτωση άρνησης- της Ε.Π.Σ.Σ. πριν προβεί στην μετάθεση, άλλως υπόκειται σε ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, εφόσον εξεταζόμενος διαπιστωθεί ότι παραβίασε τις ρυθμίσεις που προστατεύουν τα συνδικαλιστικά στελέχη από διώξεις και εν γένει δυσμενή μεταχείριση εκ μέρους του εργοδότη τους.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, αρμόδιο ελεγκτικό όργανο, ήτοι η κοινωνική επιθεωρήτρια, διαπίστωσε νόμιμα κατά την εξέταση της εργατικής διαφοράς ότι ο εργοδότης προέβη σε –απολύτως αδικαιολόγητη με βάση το καλώς εννοούμενο συμφέρον της επιχείρησής του- να μεταθέσει μετά ευδόκιμη 12ετή άσκηση των τραπεζικών της καθηκόντων, την πρόεδρο του κλαδικού σωματείου των εργαζόμενων στον τραπεζικό τομέα υπό καθεστώς δήθεν εργολαβικής ανάθεσης, που όμως υπέκρυπτε δανεισμό, σε άλλη τοποθεσία πολύ μακριά από το χώρο που απασχολούνται οι εκτελούντες τραπεζικές εργασίες συνάδελφοί της και εντελώς διαφορετικό αντικείμενο, ήτοι την εκτέλεση απλών γενικών καθηκόντων διοικητικής φύσης, ήτοι την μετέθεσε σε «συνδικαλιστικό ψυγείο» σε χρόνο που δεν ήταν διόλου ανύποπτος, ήτοι αμέσως μετά την παρέμβαση του σωματείου ώστε να εφαρμοστούν τα προβλεπόμενα υγειονομικά πρωτόκολλα μετά την εμφάνιση κρούσματος COVID-19 σε εργαζόμενο της ΕΤΕ στο κτήριο που εργάζονταν μέχρι το lockdown η μετατιθέμενη συνδικαλίστρια. Στην εξέταση δε, της εργατικής διαφοράς η ΕΤΕ δήλωσε απλά και αόριστα αμέτοχη, δίχως να προσκομίσει κανένα στοιχείο –ούτε καν τη σύμβαση ανάθεσης των παρεχόμενων υπηρεσιών από το προσωπικού που προσέλαβε ο εργολήπτης για λογαριασμό της- ενώ ο άμεσος εργοδότης δεν επιχείρησε να δικαιολογήσει τη στάση του αυτή. Υπέρ της προσφεύγουσας είχε ταχθεί η ΓΣΣΕ με εκπρόσωπό της που παραστάθηκε στην εξέταση της εργατικής διαφοράς, όπως και ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Αθηνών, ενώ πλήθος σωματείων εξέδωσαν ψηφίσματα υποστήριξης της διωκόμενης/μετατιθέμενης συνδικαλίστριας, τα οποία προσκομίστηκαν.

Επειδή η δημοκρατία και τα εργατικά δικαιώματα είναι αλληλένδετες έννοιες.

Επειδή οφείλει θεσμικά το ερωτώμενο Υπουργείο να είναι ο εγγυητής της νομιμότητας και να θωρακίζει θεσμικά την απρόσκοπτη λειτουργία των εποπτευόμενων φορέων του.

Ερωτάται αρμόδιος κ. Υπουργός:

1. Σε ποιες ενέργειες θα προβεί ώστε να διασφαλίσει την τήρηση των νόμιμων εγγυήσεων προστασίας των συνδικαλιστικών στελεχών τόσο γενικά όσο και ειδικά στις περιπτώσεις που τα προστατευόμενα στελέχη εργάζονται υπό καθεστώς μειωμένης εργασιακής προστασίας και αυξημένης εργασιακής επισφάλειας, όπως είναι εργαζόμενοι στις τράπεζες που όμως εμφανίζονται να παρέχουν την εργασία τους υπό καθεστώς εικονικής ανάθεσης ατέρμονος έργου παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των τραπεζών, όπου οι εργαζόμενοι αγωνίζονται για την εξίσωση των αμοιβών τους και της επαγγελματικής τους εξέλιξης με όλους τους άλλους συναδέλφους τους, στα πλαίσια της συνταγματικής αρχής της ισότητας, απόρροια της οποίας είναι η αξίωση για «ίση αμοιβή για ίση εργασία».
2. Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί ώστε να αναγνωριστούν στην πράξη και πλήρως τα εργασιακά δικαιώματα όλων των εργολαβικών εργαζόμενων που στην πραγματικότητα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των έμμεσων εργοδοτών τους;

Οι ερωτώντες βουλευτές
Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)

Αβραμάκης Λευτέρης
Αλεξιάδης Τρύφωνας
Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)
Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος
Γιαννούλης Χρήστος
Γκιόλας Γιάννης
Δρίτσας Θεόδωρος
Ελευθεριάδου Σουλτάνα
Ζαχαριάδης Κώστας
Ηγουμενίδης Νίκος
Καλαματιανός Διονύσης
Καρασαρλίδου Φρόσω
Κασιμάτη Νίνα
Κατρούγκαλος Γιώργος
Λάππας Σπύρος
Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χάρης
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
Μπάρκας Κώστας
Μωραΐτης Θάνος
Νοτοπούλου Αικατερίνη
Ξενογιαννακοπούλου Μαριλίζα
Παπαδόπουλος Σάκης
Πούλου Γιώτα
Ραγκούσης Γιάννης
Σκουρολιάκος Πάνος
Σπίρτζης Χρήστος
Τζούφη Μερόπη
Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος
Τσίπρας Γεώργιος
Φάμελλος Σωκράτης
Χαρίτου Δημήτρης
Χατζηγιαννάκης Μίλτος
Χρηστίδου Ραλλία